

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(Συμπράξει τινῶν πεπαιδευμένων ἐκδιδομένη παρὰ Δ. Ἀρσέλιμου.)

ἸΟΥ. 10. Β'. ἑξαμηνίας.

1837.

(Ἰουρίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ. Πανεπιστήμιον τοῦ Ὀθωσος. — ἸΓΙΕΙΝΗ ΤῶΝ ΠΑΙΔΙΩΝ. —
ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. Χρήσις τῶν πτωμάτων. — περὶ καταργήσεως τῆς ἐπαιτείας.
— Γάμοι δι' ἀποκρύφων γραμματίων. — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ. Φωτισμός. — Νομισματική. —
— ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ. Περὶ πτωχέσεως (Συνέχεια.)

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ.

Πανεπιστήμιον τοῦ Ὀθωσος.

Ἀπὸ τὸν πλοῦτον, τὴν δύναμιν καὶ τὰς γνώσεις προέρχεται ἡ εὐδαιμονία κατὰ μέρος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν κοινωνιῶν ὀλοκλήρων ἐν γένει. Ὁ πλοῦτος δὲν εἶναι μοναδικὸς καὶ ἀπλοῦς, ἀλλὰ συνίσταται εἰς κινήτον ἢ ἀκίνητον, δημόσιον ἢ μερικόν, ὑλικόν ἢ αὔλον, καὶ εἰς κεφάλαιον ἢ πρόσδοτον. Ἡ γῆ, ἡ οἰκία, ἡ πινακόθετος σοὰ, τὰ πολυτελῆ σκεῦη, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ, ἢ τοῦ συνηγόρου κτλ. εἶναι ἀληθῆς πλοῦτος, καθὼς πᾶσα ἄλλη τέχνη, καὶ αὐτὴ ἡ ὑγεία, τὴν ὁποίαν τόσον ἄσωτα καταδπανῶμεν, καὶ ἡ καλὴ εἰς τὴν κοινωνίαν διαγωγή. Διαφέρει δὲ μόνον ὁ τοιοῦτος πλοῦτος ἀπὸ τὸν συνηθη, καθότι δὲν ἀλλάσσει οὔτε φθίρεται σχεδὸν ποτέ. Ὁ χρυσοχόος παραχωρεῖ βέβαια εἰς ἄλλον τοὺς ἀγορασὰς τῶν φιλοτεχνημάτων του, ἀλλὰ δὲν παραχωρεῖ συγχρόνως καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς τέχνης του. Εὐρίσκονται εἰς μεγάλας πόλεις, καθὼς ἡ Λόνδρα καὶ τὸ Παρίσιον, τρυφηλοὶ καὶ ἀβροδιάται ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι ἤθελον δώσει αὐθωρεῖ 10,000 δραχμὰς διὰ νὰ ἔχωσι τὴν ἀνθηρὰν ὑγείαν καὶ τὴν εὐρωστον κρᾶσιν δημότου τινὸς χυδαίου, ὅστις περιπατεῖ γυμνοπόδαρος μὴ γνωρίζων κατὰ ποῖον τρόπον θέλει κερδίσει τὸν ἐπιούσιον τῆς ἡμέρας ἄρτον καὶ ὄμως ὁ ἀνθρώπος οὔτος τοῦ ὄχλου δὲν ἤθελε ποτέ σέξξει νὰ πωλήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑγείαν ἢ τὴν κρᾶσιν του, καὶ ἂν ἦτο δυνατόν νὰ τὸ ἐκτελέσῃ. Ἀπὸ

δύο ἐργάτας ἐξίσου ἐπιτηδείους καὶ ὁμοιομίθους, ὁ μὲν ἔχει τὰ ἀναγκαῖα καὶ καταντᾷ πλούσιος· ὁ δὲ μαραίνεται εἰς τὴν ἔνδειαν. Διὰ τὴν αὐτὴν ἢ διαφορά· ἐπειδὴ ὁ μὲν ἔχει καλὴν διαγωγὴν, τὸ ὅποιον εἶναι μέγα πλεονέκτημα, ἢ μᾶλλον μέγας πλοῦτος, ὁ δὲ ἄλλος περισφύεται ἀνόητος καὶ ἀκατάστατος· ἀλλὰ τί εἶναι ἡ καλὴ διαγωγή αὕτη; 1. τὸ νὰ ἐργάζεται τις. 2. τὸ νὰ οἰκονομῇ ὅσα κερδαίνει. Ὅστις τρώντι ἐργάζεται χωρὶς νὰ οἰκονομῇ, ἢ οἰκονομῇ χωρὶς νὰ ἐργάζεται, ἔχει μόνον τὸ ἥμισυ τῆς ἀρετῆς, τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν καλὴν ἀγωγὴν ἢ εὐαγωγίαν.

Ἐκ τούτων πληροφορούμεθα ὡς βέβαιον πρᾶγμα ὅτι εἶναι διαφόρων εἰδῶν πλοῦτοι, καὶ ὅτι ὅστις ἔχει μίαν τέχνην, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ποτὲ ὡς δυστυχῆς ἄνθρωπος.

Ἀνάγκη δὲ πᾶσα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὅστις ἔχει δύο ἢ τριῶν εἰδῶν πλοῦτον εἶναι περισσότερον πλούσιος καὶ βεβαιότερον εὐτυχῆς. Τὸ νὰ λαμβάνωμεν τόκους ἀπὸ χρήματα ἔτοιμα δὲν μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐνεργῶμεν καὶ μίαν τέχνην. Ἰποθέτω ὅτι ὁ σοικιοθέτης τυπογραφεῖο τινὸς γνωρίζει καὶ τὴν βιβλιοδετικὴν· αὐτὸς ἔχει τότε, κατὰ τὴν παροιμίαν, δύο χορδὰς εἰς τὸ τόξον του, καὶ κἀνείς δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι εἶναι μέγα εὐτύχημα. Ἀλλὰ καὶ ὁ πλούσιος κατὰ τὰ κτήματα, ἂν ἐργάζεται μὲ τὰς χεῖρας ἢ μὲ τὴν κεφαλὴν του, καὶ αὐτὸς τότε θέλει ἔχει ὁμοίως δύο χορδὰς εἰς τὸ τόξον καὶ ὁ ἰατρὸς ὁμοίως, ὅστις γνωρίζει τὴν ἀγρονομίαν, καὶ ὁ πολιτικὸς, ὅστις ἐξωρισμένος εἰς τὴν Σιβηρίαν, δύναται μὲ τὰς ὀρυκτολογικὰς γνώσεις του νὰ εὕρῃ μεταλλεῖον χρυσοῦ εἰς τὸ ὄρος Ἄλταϊ.

Ἡ δὴ δυνάμεις ἀναλογεῖ καὶ αὐτὴ μὲ τὸν πλοῦτον· εἶναι δὲ διαφόρων εἰδῶν δυνάμεις. Ὁ πατὴρ ἔχει δυνάμιν εἰς τὸν υἱόν, ἢ σύζυγος εἰς τὸν ἄνδρα, ὁ δεκανεὺς εἰς τὴν στρατιώτην, ὁ δανειστής εἰς τοὺς χρεώσας, ὁ διδάσκαλος εἰς τοὺς μαθητὰς, ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς ὑπηκόους, καὶ ὅσον ἀνάγεται εἰς τοὺς φόρους καὶ εἰς τὴν ὑπακοὴν τῶν νόμων· τέλος ἡ κοινὴ γνώμη ἔχει δυνάμιν πρὸς αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς καὶ ἀρχηγούς τῶν ἐθνῶν. Ἡ δὴ δυνάμις δὲ αὕτη λαμβανομένη ἀπολύτως σύγκριται ἀπὸ πολλὰς δυνάμεις. Ὅθεν ἐκεῖνος ἔχει πλειότεραν δυνάμιν, ὅστις τὴν ἐνεργεῖ εἰς πλείωτερα πράγματα. Ὁ πατὴρ οἰκογενείας, ὅστις ἔχει τὴν ἐπιβρόχην ἀγαθοῦ καὶ τιμίου ἀνδρός, ἔχει πλειότεραν δυνάμιν, παρ' ἐκείνον, ὅστις ἔχει ἀπλῶς τὴν νόμιμον καὶ φυσικὴν δυνάμιν· πλούσιος δὲ ἐν ταύτῳ καὶ πεπαιδευμένος πολίτης ἔχει πλειότεραν δυνάμιν, παρ' ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐμελλε νὰ ἔχῃ, ἂν πρόσφερον εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν παιδείαν μόνην, ἢ τὴν περιουσίαν του.

Τὸ αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἐνικὴ, ἀλλὰ διαιρεῖται εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους· ἐκεῖνος δὲ εἶναι ἐπισημονικώτερος, ὅστις γνωρίζει πλείωτερα πράγματα· μὲ ἄλλας λέξεις εἰς τὴν ποικιλίαν τῶν γνώσεων συνίσταται κυρίως ἡ ἀληθὴς παιδεία.

Ὅτε εἶπαμεν κατ' ἀρχὰς ὅτι ἀπὸ τὸν πλοῦτον, τὴν δυνάμιν καὶ τὰς γνώσεις, ὡς ἀπὸ τρίκρουνον πηγῆν, προέρχεται ἡ ἀνθρώπινος εὐδαιμονία, δὲν ἐνοήσαμεν ποτὲ ὅτι μένουσι διὰ παντὸς χωρισμένα τὰ σοικεῖα ταῦτα.

Βλέπομεν ἐξ ἐναντίας συχνάκις ὅτι οἱ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἔχουσι δύο ἀπὸ αὐτὰ, ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ τρία συγχρόνως. Καὶ τὴν σήμερον τῷ ὄντι εὐρίσκονται καὶ ἄλλοτε ἤκμασαν πολλοὶ μεγάλοι ἄνδρες καὶ ὡς σοφοὶ καὶ ὡς πλούσιοι καὶ ὡς δυνατοί. Πολλάκις δὲ περὶ τὰ αὐτὰ πράγματα, ὁ μὲν ἔχει τὴν ἐπιστήμην, ὁ δὲ τὴν δυνάμιν, ὁ δὲ τὴν κτῆσιν, παρ. γ. ἐκεῖνος ἔχει ἀγρὸν ἐσπαρμένον μὲ σευτλα· οὗτος δύναται νὰ τὸν λάθῃ μὲ μισθόν, ὡς χρέος, ἢ ὡς χάρισμα, τρίτος ἄλλος γνωρίζει τὴν ἀξίαν τοῦ τόπου τούτου, ὁποῖα κοπρῶματα ἐπιδέχεται, πόσον δύναται νὰ ἀποδώσῃ ἂν τὰ σευτλα μεταβληθῶσιν εἰς σάκχαρ, τὶ κατάστημα φέρει κέρδος πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἄλλα ὅμοια.

Τὴν σήμερον ἡ ἐπιστήμη φέρει εἰς τὸν πλοῦτον ὁποιοσδήποτε ἂν ὑποτεθῇ· αὐτὴ εἶναι ὁ ἐπιτομώτατος τῆς εὐδαιμονίας δρόμος, καὶ ἡ ψαλὶς τρόπον τινὰ τοῦ θόλου, ὅπου σφριζέται ὁ νεώτερος πολιτισμὸς. Αἱ γνώσεις φέρουσι τὴν δυνάμιν, ἢ δὲ δυνάμεις τὸν πλοῦτον.

Ὁ Οὐάτ γεννημένος εὐφυῆς καὶ μεγαλεπήβολος ἄνθρωπος ἐγνωρίζε τὴν ἐλαστικὴν δυνάμιν τοῦ ἀτμοῦ. Ἐπειτα ἐδυνήθη νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ εἰς τὰς μηχανὰς καὶ ἀκολούθως ἐπ. λ. οὐ. τ. σ. ε., δηλ. ἀπέθανε κύριος πολλῶν ἐκατομμυρίων.

Ὁ Ναπολεὼν λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐγνωρίζε τὸν πόλεμον, κατ' ὀλίγον εὐρήκεν ἀφορμὴν νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἐγνωρίζεν καὶ ἐδυνήθη ἔπειτα νὰ ἐνεργήσῃ. Ἀφοῦ δὲ ἐνέργησε πρῶτον ἐκυρίευσεν τὸ Τουλὼν ὡς νὰ ἐκέρδαινε πολλοὺς θησαυρούς· μετὰ δὲ δεκαεῖς χρόνους ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἐκτὸς μόνης τῆς Ἀγγλίας.

Τὸν συλλογισμὸν τοῦτον δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν ἀπὸ τὰ μεγάλα εἰς τὰ μικρὰ πράγματα. Ἐπειδὴ ἂν ἡ μάθησις, εἴτε ἡ ἀξία, κατὰ τινὰ συγγραφέα, φέρῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν πλοῦτον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν βασιλείαν, θέλει τὸν καταστήσει πολὺ εὐκολώτερον κύριον 800 ἢ 1200 δραχμῶν τόκου, μέλος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δήμαρχον τοῦ τόπου, μετ' ὀλίγον δὲ, καὶ ἀντι-

πρόσωπον. Δὲν λέγομεν ὑπουργόν, ἐπειδὴ ἡ ἐκλογή τῶν ὑπουργῶν γίνεται κατὰ τύχην καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τῶν περιστάσεων, ἐνῶ ἡ ψήφος τοῦ λαοῦ εἶναι κυρίως ἡ ἀσφαλεσάτη τῆς ἀξίας ἀπὸδειξις, καὶ ἀξιοζήλω τον τῆς ἀρετῆς βραβεῖον.

Ἐπειτα ἐνδέχεται ἡ μάθησις νὰ μὴ ᾖ πολλὰ βαθεῖα· Καθεὶς πρέπει νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὸ ἔργον του· ὁ νομαδιδασκαλὸς χρεωσθεὶ νὰ γνωρίζῃ καλῶς τοὺς νόμους, τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα ἐπιπολαίως· ὁ ξυλουργὸς καὶ ὁ οἰκοδόμος συμφέρει νὰ γνωρίζωσι τὴν γραμμικὴν γεωμετρίαν, καὶ δὲν ζητοῦμεν ἀπὸ αὐτοὺς οὔτε ἀστρονομίαν, οὔτε ἀλγεβραν.

Αἱ γνώσεις, τῶν ὁποίων ἔχουσι χρεῖαν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, εἶναι ἐκεῖναι, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται συχνότερον λόγος εἰς τὴν συναναστροφὴν καὶ εἰς τὰ βιβλία, τῶν ὁποίων ἡ ἔλλειψις μᾶς καταδικάζει νὰ μὴ καταλαμβάνωμεν ἀπλούστατα πράγματα καὶ νὰ μένωμεν σιωπηλοὶ, ἐνῶ ἄλλοι περιμένουσιν ἀπὸ ἡμᾶς ἀπόκρισιν, ἢ νὰ λέγωμεν τινα παραλογισμὸν καὶ ἀνοησίαν διὰ νὰ κατασθῶμεν ἔτι μᾶλλον καταγέλαστοι.

Οὕτω π. χ. δὲν συγχωρεῖται νὰ μὴ γνωρίζωμεν τι εἶναι ἀραιόμετρον, πρόσυπον, πλατῖνα, Πολυνησία, Χριστόφορος Κολόμβος κτλ. καὶ ὅμως πόσοι μεταξύ ἡμῶν καὶ γραμματικοὶ τῶν δικαστηρίων ὄντες, ἴσως δὲ καὶ συνήγοροι καὶ εἰσαγγελεῖς, καὶ μεγαλέμποροι, καὶ γραμματεῖων διευθυνταί, δὲν ἔχουσιν ἀμυδρὰν ἰδέαν, τί σημαίνουσιν αὐτὰ αἱ λέξεις!

Διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου ἠδύοκῃσε νὰ συστήσῃ τὸ κεντρικὸν ἐκεῖνο κατὰστημα τῶν γνώσεων, τὸ ὁποῖον ὠνομάσθη πρὸ πολλοῦ πανεπιστήμιον. Λυπούμεθα ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἰς σχολαστικὰς πάντοτε καὶ μικρολόγους συζητήσεις κατατρίβοντες τὸν πολῦτιμον χρόνον, πρόβαλον νὰ τὸ ὠνομάσωμεν προκριτώτερον πανδιδακτήριον. Ἐπειδὴ δὲν ἐνόησαμεν διόλου τὴν διαφορὰν, καὶ ἐπιμένομεν πάντοτε εἰς τὰ πράγματα, κατὰ δεύτερον μόνον λόγον φροντίζοντες περὶ τῶν ὠνομάτων, θέλομεν ἀναπτύξει συντόμως εἰς τοὺς ἀκολούθους ἀριθμοὺς τὸ ἀντικείμενον τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ὁ μακρὸς οὗτος τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων κατάλογος, ἢ μᾶλλον ὁ πλατὺς αὐτῶν κύκλος συμφέρει νὰ φανερωθῇ εἰς πάσης τάξεως ἀνθρώπους, διὰ νὰ μὴ λαυθάνῃ κανένας, τί ἐννοοῦμεν μὲ τὰς διαφορὰς ἐπιστήμας, καὶ τί πρέπει νὰ σπουδάζωσιν οἱ νέοι κατὰ τὴν διάφορον αὐτῶν ἐκφύσεως κλίσιν καὶ δεξιότητα. Ἄνθρωποι πεπαιδευμένοι ἀνεδέχθησαν τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς διδασκαλίας· οἱ λόγοι των θέλουσι διαδοθῆ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἐφημερίδων, διὰ τῶν βιβλίων καὶ

μάλις διὰ τῶν μαθητῶν. Ἐφ' ὅσον δὲ αὐξάνουσιν αἱ χρεῖαι, θέλει αὐξηθῆ βέβαια καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν δημοσίων τούτων τῆς ἐπιστήμης ἀποσώλων καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος φωτιζόμενον βαθμηδὸν, θέλει καταστήσει ἴσως ποτὲ κατὰ τὴν εὐνομίαν, τὰς γνώσεις καὶ τὴν βιομηχανίαν ἐνάμιλλον τῶν ἄλλων, τὰ ὁποῖα εἰς αὐτὸ κυρίως χρεωστοῦσι ὅλον τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν των. (3.)

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Ὁ ἀήρ, τὸν ὁποῖον ἀναπνεύουσι τὰ παιδιά, πρέπει νὰ ᾖ καθαρὸς καὶ μετριόθερμος.

Τὸ φῶς εἶναι ἀναγκαϊότατον εἰς τὴν ζωὴν. Ὅσις ἀνατραφῇ εἰς σκοτεινὸν μέρος, θέλει γένει χλωμὸς ὡς τὰ φυτὰ, τὰ ὁποῖα δὲν βλέπουσι ποτὲ τὸν ἥλιον. Τὰ ὀμμάτια τοῦ παιδίου πρέπει νὰ προφυλάττωνται ἀπὸ τὴν εὐθυβολίαν τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου· ἐπειδὴ ὁ ἐκ τούτων προερχόμενος ἐρεθισμὸς θέλει τὸ βιάσει νὰ ἰλλωπῇ ἢ συγχοσφαινᾶ τὰ βλέφαρα, νὰ παραβλωπῇ (ἀλλοιωθῇ) ἢ καὶ νὰ ἀμβλυωπῇ ἐνίστε.

Ὅταν τὰ παιδιά δύνανται νὰ περιπατήσωσι, πρέπει νὰ τὰ συνεθίζωμεν νὰ ὑποφέρωσι τὸ ψῦχος καὶ νὰ ζεσαινῶνται μὲ τὰ παιγίδια. Ὅσοι πλείοτερον τὰ κρατοῦμεν κλεισμένα, τόσο εὐκολώτερον ἀρρώσονται καὶ πάσχουσιν. Ὅταν ὁ ἀήρ κοκκινίξῃ τὸ δέρμα των, ἔχομεν λόγον νὰ συμπεράνωμεν ὅτι αὐτὸ θέλει εἶναι πολλὰ λεπτόν· ἐξ ἐναντίας δὲ θέλει ἀποδοῆ μελαγχρινόν, ἂν ὁ ἀήρ τὸ λευκαίνῃ.

Καθ' ἡμέραν μετὰ τὸ ἐξύπνημα ἄφες τὸ παιδίον γυμνὸν ὀλίγας τινας στιγμὰς· ἄς κινήσῃ τὰ μέλη του εἰς τὸν ἥλιον ἢ ἔμπροσθεν τῆς θερμάστρας (ἑστίας). Τρίψε του μάλις ἐλαφρῶς τὸ σῶμα διὰ νὰ εὐκολύνῃς τὴν διαπνοήν. ἄλλ' ἐμπόδισον τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος ἀπὸ τὴν κοιτίδα του (κούνιαν), ἢ ὁποῖα πρέπει νὰ μένῃ ἀνοιχτή.

Τὸ παιδίον ὠρελεῖται πλείοτερον ἀπὸ τὸν ἀέρα τῶν ἀγρῶν καὶ χωρίων, παρὰ τὸν ἀέρα τῶν πόλεων. Ἀπόφυγε ἐξαίρετως τοὺς χαμηλοὺς καὶ καθύγρους τύπους, ὅπου ὁ ἀήρ δὲν ἀνανεοῦται, καθὼς τὰ ἔλη καὶ τὰ γάσιμα ὕδατα, ὅθεν ἀναδιδόνται κακοήθεις ἀναθυμιάσεις. Πρόκρινε δὲ τὰ ξηρὰ καὶ ὑψηλὰ μέρη, βλέπων πόσον εὐρωστον εἶναι τὸ παιδίον τοῦ βουνοῦ. Ὅποιον εἶναι ἐλαφρὰ ἐνδυμένον καὶ γυμνοκέφαλον ὑπόκειται εἰς ὀλιγωτέρας ἀρρώστιας.

Ἡ κατοικία τῶν παιδίων πρέπει νὰ ᾖ ἐκθεσιμένη πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς νότον· οἱ τοῖχοι αὐτῆς νὰ μὴ ᾖ ὑγροί, ἢ δὲ κλίνη τῶν παιδίων νὰ

ἀπέχῃ ἀπὸ αὐτούς. Ὁ ἀήρ πρέπει νὰ ἀνανεώνεται, ὅταν ὁ καιρὸς δὲν ᾖ ἴσως οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ὑγρὸς· ἀλλὰ ποτὲ μὴ ἀνάψῃ ἐκεῖ πῦρ εἰμὴ εἰς ἔσταν.

Ἡ κεφαλὴ τῶν παιδίων πρέπει νὰ μὲν σκεπασμένη ἕως οὗ ἀποκτήσῃ μαλλία· χονδρὰ κεφαλοδέσματα συγκεντρῶσι τὴν θερμότητα, ἐμποδίζουσι τὴν διαπνεομένην ὕλην, ἣτις εἶναι πολλὴ κατ' αὐτὴν τὴν περίοδον τῆς ζωῆς, καὶ εὐκολύνουσι πολὺ τοὺς ἀχώρους, τὸ λεγόμενον ἀμπέλιον, τὸν ἐμπυοφύτην κτλ. Ἀρκεῖ ἔν σκέπασμα ἀπὸ πανίον λινὸν ἔχον ἐπάνωθεν φλανέλαν· τριγύρω δὲ τῶν σιαγόνων ἢ τοῦ λαίμου τὰ παιδιὰ δὲν συμφέρει νὰ ἔχωσι τίποτε.

Ὅταν βραζάζωμεν τὰ παιδιὰ δὲν πρέπει νὰ τὰ θλίβωμεν, ἐπειδὴ κινδυνεύουμεν τότε νὰ βλάψωμεν τὰ μέλη των καὶ νὰ τὰ καταστήσωμεν τραβοδιβόλα· ὅθεν μὴ σικώσῃς ποτὲ παιδίον ἀπὸ τὰ χέρια.

Ὅταν τὸ παιδίον ἔχῃ μακρὰ μαλλία, ἢ κεφαλὴ ἄς μὲν ἀσκεπῆς ἐν καιρῷ θέρους. Σκιαδίον ψιθινὸν ἀρκεῖ νὰ τὸ φυλάξῃ ἀπὸ τοῦ ἡλίου τὸν καύσωνα. Τὰ ὑποχιτώνια (ὑποκάμισα) καὶ ἄλλα ἱμάτια πρέπει νὰ ἔχωσι πλαταίαι τὴν τρύπαν τοῦ λαίμου καὶ τὰς χειρίδας (μανίκια) (Ἀκολουθεῖ.)

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Χρησις τῶν πτωμάτων.

Εἶπαμεν ἤδη προλαβόντως πῶσον ὁ χημικὸς τῆς Γαλλίας Παγὲν κατέστησεν ὠφέλιμα εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ εἰς τὴν γεωργίαν τῶν ζώων τὰ πτώματα, τὰ ὁποῖα εἰς τοὺς βαρβάρους τόπους σηπόμενα μολύνουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἐπιβουλεύονται τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν τὴν υγιάν.

Τὸ παράδειγμα τοῦ φιλανθρώπου καὶ ἀγγίλου χημικοῦ, τὸν ὁποῖον ὠνομάσαμεν, ἐμιμήθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι εἰς τὴν Γαλλίαν. Εὐρίσκειται δὲ ἐξαιρέτως ἐργαστήριον μέγιστον εἰς τὴν παρὰ τοὺς Παρισίους πολίχνην λεγομένην Chalons-sur-Marne. Ἐκεῖ τὰ ζῶα ἐκδέρονται, ὅλα τὰ τενοντώδη μέρη μεταβάλλονται εἰς κόλλαν· τὸ αἷμα καὶ τὰ ἐντόσθια θάπτονται εἰς τὴν γῆν, ὅπου μεταβάλλονται εἰς παχύτατον κόπρευμα· τὸ δὲ ἐπίλοιπον σῶμα ὅλον τοῦ ζώου βράζεται πολλὰς ὥρας διὰ νὰ χωρισθῶσιν αἱ σάρκες ἀπὸ τὰ ὀστά· τὸ λίπος (πᾶχος) συναγμένον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πωλεῖται εἰς τοὺς ἀμαξήλατας, οἱ ὁποῖοι τὸ μεταχειρίζονται ὡς ἄλειμμα τοῦ χροῖνικου τῶν τροχῶν, ἢ εἰς τοὺς λαμπάδοποιούς, οἱ ὁποῖοι χύνουσι τὰ λεγόμενα ἀλειμματοκήρια· τὰ ὀστᾶ χρησιμεύουσιν εἰς τοὺς κατασκευαστὰς διαφόρων κοκκαλίων πραγμάτων, ἢ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ζωϊκοῦ ἀποκαύ-

ματος, περὶ τοῦ ὁποίου ἄλλοτε εἶπαμεν λέγοντες περὶ σακχαροποιίας, αἱ δὲ βρασμέναι σάρκες δίδονται ὡς τροφή εἰς τοὺς χοίρους καὶ τὰ κατοικίδια πτηνὰ.

Ἀπὸ ἐνὸς χρόνου μέχρι τοῦδε οἱ Κύριοι Καρτελέ καὶ Λωνοῦ (Cartelet et Launois) ἀγόρασαν 1,400,000 ὀστᾶ, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον ἀμμίαν τιμὴν εἰς τὸν τόπον πρὸ 4 χρόνων. Τὴν σήμερον δὲ πωλοῦνται 3 φράγκα τὰ 100, ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται ἡ ποσότης 40,000 φράγκων διαμοιρασμένη εἰς τὴν πενεσάτην τάξιν τῆς κοινωνίας, ἣτις καταγίνεται νὰ συνάγῃ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ εἰς τὰς γωνίας τῶν δρόμων. Τὰ 1,400,000 αὐτὰ ὀστᾶ καυμένα ἔδωκαν 900 λίτρας ἀποκαύματος ζωϊκοῦ, τὸ ὁποῖον μεταβαλλόμενον εἰς κόκκιν πωλεῖται 10 φράγκα τὸ ἑκατόγραμμον, καὶ ἐκ τούτου πάλιν γίνεται ποσότης 90,000 φράγκων, τῶν ὁποίων τὸ μέγιστον μέρος δίδεται εἰς τοὺς ἐργάτας, οἱ ὁποῖοι συντρίβουσι, καίουσιν, ἢ ἀλήθουσι τὰ ὀστᾶ ταῦτα.

Ἐσφάχθησαν δὲ εἰς τὸ Chalons 800 ἵπποι, οἱ ὁποῖοι ἐπληρώθησαν 8,800 φράγκα. Τὸ ἐργαστήριον τῶν εἰρημένων ἤδη βιομηχανῶν ἀγόρασεν 7 ὡς 8,000 λίτρας κερατοειδῶν κοκκάλων πρὸς 14 φράγκα τὰ ἑκατόν· ἡ τιμὴ δὲ τούτων κατεργασμένων ἀνέβη εἰς τὰ 60 φράγκα τὰ ἑκατόν. Τὸ ἐργαστήριον ἐπώλησεν ὁμοίως 3,000 λίτρας ἐλαίου ἀπὸ τὰ βωδινὰ ποδάρια πρὸς 1 φράγκον τὴν λίτραν. 1500 λίτρας πᾶχους πρὸς 10 σολδία καὶ 30,000 λίτρας πηκτῆς (gelatine) πρὸς 14 σολδία.

Τὸ αἷμα, αἱ σάρκες, τὰ ἀκροκόλια καὶ διάφορα ἄλλα μέρη ξηραίνονται εἰς κλιβάνους (φούρνους), συντρίβονται εἰς κόκκιν, καὶ ἐνόονται με ἀνθρακοφύρον γῆν διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς κόπρευμα πωλούμενον 5 φράγκων τὸ ἑκατόλιτρον. 68 ἄνθρωποι ἐργάζονται εἰς τὸ νεοφανὲς τοῦτο κατάστημα, τὸ δὲ ἡμερομίσθιον αὐτῶν ἀναλογεῖ με 1 φράγκον καὶ 15 σολδία.

Ἐν συντόμῳ ἡ προκειμένη βιομηχανία ἀνέβασεν εἰς 200,000 φράγκων τιμὴν πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐξέλιποντο με καταφρόνησιν καὶ ἦσαν διὰ παντὸς χαμένα καὶ εἰς τὴν φύσιν καὶ εἰς τὴν τέχνην, διέσπειρεν ὅλην αὐτὴν τὴν ποσότητα εἰς τὴν καματηρὰν τάξιν τῶν πτωχῶν, ἐκαθάρισε τὸν τόπον ἀπὸ δυσώδεις καὶ νοσοποιούς ἀναθυμιάσεις, καὶ ἀνοίξεν εἰς τὴν γεωργίαν νέαν πηγὴν εὐδαιμονίας (Ἐταιρ. Γεωρ. τῆς Μάρνας).

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ὅσαι ἐφαρμόζονται εἰς τὰς τέχνας. Ἄς συγκρίνῃ ἤδη ὁ ἀναγνώστης τὴν ἀξίαν των με τὰς ξηρὰς λέξεις τῆς διδασκαλικῆς φιλολογίας, με τὰ παραμύθια, τὰ ὁποῖα οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος ἀγαπῶσι καὶ συνείθισαν νὰ καταχωρίζωσι καὶ

νά διαβάσωσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ μὲ τὰ ἄνοσα ἢ τοὐλάχιστον ἀνω-
φελῆ βιβλίαιρα, τὰ ὁποῖα φιλοτιμοῦνται νὰ μεταφράζωσι. (2.)

Περὶ καταργήσεως τῆς ἐπαιτείας.

Μόνον διὰ τῆς συστάσεως τῶν φιλανθρώπων ἐταιρειῶν θέλομεν καταστήσει
ποτὲ νὰ γνωρίσωμεν πόσον εἶναι μάταιαι αἱ διαφοραὶ τῶν φρονημάτων, αἱ
ὁποῖαι μᾶς χωρίζουσι καὶ νὰ ἐξαλείψωμεν τὰς προλήψεις· μόνον ἐφαρμό-
ζοντες εἰς τὰς ἐταιρείας αὐτάς τὸ ἐκλεκτικὸν σύστημα, θέλομεν ἰδεῖ ποτε
καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν εἰσαγομένους τοὺς κοινοβουλευτικούς τύπους.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅλαι αἱ συνελεύσεις, καὶ τὰ συμπόσια αὐτά, ἔχουσι
ἀντιπαραστατικὸν τινα χαρακτῆρα, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὠφελεῖται πολὺ ἡ δη-
μόσιος ἠθικὴ καὶ εὐταξία.

Τὰ πάθη βέβαια δὲν συγχωροῦσιν ἀκόμη νὰ συνερχώμεθα εἰς κοινὸν
τόπον διὰ νὰ ἐτοιμασθῶμεν περὶ τῶν δημοσίων συμφερόντων εἰς τὴν δη-
μηγορικὴν ἀπαγγελίαν, ἢ νὰ συνειθίσωμεν εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ νομοθε-
τικοῦ βήματος· ἐπειδὴ ὀλίγοι τινὲς θέλουσιν ἀντιποιηθῆ τὸ μονοπωλεῖόν
τινος γνώμης χωρὶς συζήτησιν, νομίζοντες ὅτι ὑπερέχουσι τοὺς λοιπούς.
Ὅχι, δὲν εἶναι τοιοῦτοι οἱ κανόνες τῶν κοινοβουλευτικῶν συνεδρίων καὶ τοῦ
πολιτικοῦ βήματος· εἶναι τὸ πολὺ πολὺ ἡ εὐγλωττία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἄμ-
βωνος· οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὀμιλοῦσιν ὡς αἱ διδάσκαλοι τοῦ γυμνασίου, ἀλλὰ
δὲν βουλευόνται πῶς νὰ εὕρωσι τὴν ἀλήθειαν.

Δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐφαρμόσωμεν τοὺς κοινοβουλευτικούς τύπους εἰς συν-
ελεύσεις ἐχούσας σκοπὸν τὴν εὐεργεσίαν. Ἡ ἀγχοποιεῖα γινομένη ἀπὸ κοινοῦ
ἐμπνέει ἀμοιβαίαν ἀγάπην καὶ ὑπόληψιν.

Ἡ ἰδέα αὕτη χρησιμεύει νὰ ἐφαρμοσθῆ εἰς τὰς μεγάλας ὀπωσοῦν πόλεις
καὶ μάλιστα τὴν καθέδραν, διὰ νὰ συνειθίσωσιν οἱ εὐκατάστατοι καὶ εἰς
τὴν πράξιν τῶν κοινῶν καλῶν.

Ἡ γενομένη πρὸς τοὺς ἐπαίτας εἴτε ζητιάνους βοήθεια, ἀφοῦ μᾶς ἐνοχλή-
σωσιν ἢ μᾶς ἀπατήσωσιν εἶναι ὁ χειρότερος τῆς διανομῆς τοῦ ἐλέους τρόπος.
Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ διακρίνωμεν τὸν ἀληθῆ πτωχὸν ἀπὸ ἐκείνου,
ὅστις ἔχει τὴν ἐπαιτείαν ὡς ἐπάγγελμα. Διὰ νὰ βοηθήσωμεν δὲ τὴν δυστυχίαν,
ὡς πρέπει, ἀνάγκη νὰ τὴν γνωρίζωμεν κατὰ πάντα καὶ νὰ ἐπισκεπτόμεθα
τὸ καταγώγιον τοῦ πένητος διὰ νὰ ἰδῶμεν ὅλην του τὴν ἀθλιότητα.

Τὸ ἔργον τοῦτο ζητεῖ καρτερίαν καὶ ἀφοσίωσιν, καὶ δὲν εἶναι ἐνὸς οὔτε
τοῦ τυχόντος· πρέπει νὰ ἀναδεχθῆ ὀλόκληρος ἐταιρεία.

Ὁ σκοπὸς τοιαύτης ἐταιρείας ἔπρεπε νὰ ᾔηται νὰ δώσῃ ἐργασίαν μὲν εἰς
τὸν φιλόπονον, βοήθειαν δὲ εἰς τὸν ἄρρωστον ἢ ἀνάπηρον ἄνθρωπον.

Ἡ ἐταιρεία αὕτη ὀνομασμένη *εὐεργετικὴ ἐρώτης* ἔπρεπε νὰ συνέρ-
χεται εἰς τὴν δημορχίαν καὶ νὰ ἔχῃ πρόεδρον τὸν δήμαρχον, ταμίαν δὲ καὶ
γραμματέα κατ' ἐκλογὴν, καὶ κλητόρα ἐπιφορτισμένον νὰ διανέμῃ τὴν
βοήθειαν τῆς κοινότητος.

Ὁ γραμματεὺς ἤθελε κρατεῖ κατάλογον τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας, καὶ
τῶν πενομένων οἰκογενειῶν μὲ τὴν σημείωσιν τῆς ἡλικίας, τοῦ φύλου, τοῦ
ἐπαγγέλματος, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τέκνων, καὶ τῆς γινομένης βοήθειας. Αὐτὴ
δὲ ἤθελε συνίστασθαι εἰς ἄρτον, κρέας, ὄσπρια, ἐνδύματα, ὑποδήματα, σκε-
πάσματα κλίνης, ξύλα κτλ. κατὰ τὴν χρείαν.

Ἡ *εὐεργετικὴ ἐρώτης* ἤθελεν ἐπιμεληθῆ προσέτι καὶ περὶ τῆς ἀνατροφῆς
αὐτῆς τῶν παιδιῶν, ὑποχρεῦσα τοὺς γονεῖς νὰ τὰ σέλλωσιν εἰς τὰ κοινὰ
ἢ ἰδιαίτερα σχολεῖα, ὁποῖον τὸ ἀξιόλογον καὶ κατὰ πάντα ἀξιομίμητον τοῦ
εὐεργετικωτάτου Κ. Χίλλ.

Ἡ ἐταιρεία ἤθελε προμηθεύει προσέτι ἐργασίαν καὶ εἰς τοὺς ἀργούς
μένοντας δυστυχεῖς. Τοῦτο δὲ δύναται νὰ κατορθωθῆ τόσῳ εὐκολώτερον,
ὅσῳ τὴν ὑποθέτομεν συγκειμένην ἀπὸ ἐμπόρους, τεχνίτας καὶ διαφόρων
ἄλλων ἐπιτηδευμάτων καὶ τάξεων ἀνθρώπων.

Οἱ πόροι τῆς ἐταιρείας δύναται νὰ λαμβάνωνται·

1. Ἀπὸ χρηματικῆν συνεισφοράν, τῆς ὁποίας ἡ ποσότης μένει ἀπροσ-
διόριστος διὰ τοὺς πλουσίους, καταντᾷ δὲ ὡς τὴν μίαν δραχμὴν κατὰ μῆνα,
διὰ νὰ συνέλθωσι πολλοὶ εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο ἔργον.
2. Ἀπὸ προσφορὰς ἐκουσίους.
4. Ἀπὸ κληροδοσίαν φιλοθέων καὶ εὐσεβῶν ἀνθρώπων.
5. Ἀπὸ ἐκτάκτους συνεισφορὰς τῶν μελῶν ὄλων.
6. Ἀπὸ βοήθειαν τῶν καταστημάτων διατριβῆς καὶ εὐθυμίας, ὁποῖον τὸ
θέατρον, οἱ χοροὶ κτλ.

Τοιαύτην ἐταιρείαν συνερχομένην εἰς γενικὰς καὶ μερικὰς συνελεύσεις,
ἐνθυμούμεθα ὅτι εἶδομεν πρὸ χρόνων εἰς τὸ Στρασβούργγ· εἶχε δὲ σκοπὸν νὰ
ἐξαλείψῃ τὴν ἐπαιτείαν, ἀποβάλλουσα τοὺς ξένους ἐπαίτας, ἐφαρμόζουσα
τοὺς κατ' αὐτῶν νόμους, προσδιορίζουσα καταγώγιον ἐργασίας καὶ περι-
θάψειν διὰ τοὺς ἀξίους ἐλέους καὶ ὑγιεῖς πτωχοὺς, καὶ ὅσα ἄλλα φθά-
σαντες εἴπαμεν.

Κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς εἰρημένης ἐταιρείας, ἡ ἐνδυμασία, ἡ τροφή,

ἡ κατοικία καὶ τὰ λοιπὰ ἐνὸς τοιοῦτου πτωχοῦ δὲν ὑπερέβαινε καθ' ἡμέραν τὸ ἡμίτυ τῆς δραχμῆς.

Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον ὀλίγω δύσκολος εἶναι ἡ ἀγαθοεργία ὅταν καλῶς διοικῆται. (3.)

Γάμοι δι' ἀποκρίφων γραμματίων

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς γνωστοποιοῦσι κατὰ ποῖον τρόπον ἐτελέσθησαν εἰς τὸ Charlestown μεταξύ τινων μηνῶν 12 γάμοι, οἵτινες προετοιμάσθησαν τὴν 21 Δεκεμβρίου 1835.

Πλήθος ἀνθρώπων ἦτον συναγμένον εἰς ἓνα γάμον. Ἐκεῖ εἰς ἐξ αὐτῶν πρόβαλε νὰ ἐκλεχθῆ πρόεδρος σεβάσμιος, ὅστις νὰ φυλάξῃ τὸ μουσικόν, καὶ ἐπιφορτισμένους νὰ λάβῃ εἰς τὸ τέλος τῆς νυκτὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνυμφεύτους ἀνδρας ἢ γυναῖκας γραμματίαι περιέχοντα τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα, πλησίον δὲ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖνο τοῦ ὑποκειμένου, τὸ ὅποιον ἤθελον νὰ λάβωσιν ὡς ἀνδρα ἢ γυναῖκα. Ἡ πρότασις αὕτη ἤρесе· καθεὶς ἔγραψε τὸ ὄνομά του εἰς τὸ γραμματίον καὶ τὸ ἐγγείρισεν εἰς τὸν Πρόεδρον. Συνέβη δὲ ἐκ τούτου νὰ νυμφευθῶσι 12 ἀνδρες καὶ 12 γυναῖκες. Ἀπὸ τὰ 12 ταῦτα ζευγάρια 7 ἀνδρες ὡμολόγησαν ἔπειτα ἐπὶ λόγῳ τιμῆς ὅτι ποτὲ δὲν ἤθελον τολμήσει νὰ ζητήσωσι τὴν χεῖρα τῶν γυναικῶν των χωρὶς αὐτὰ τὸ παράξενον, ἀλλ' ἀσείον καὶ περιέργον παιγνίδιον. (3.)

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ.

Φωτισμός.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι διάφορα λιπαρὰ σώματα χρησιμοποιοῦσιν εἰς τὴν λυγνοκατάν· ἀλλ' ὀλίγοι βέβαια μεταξύ ἡμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶδον ἢ ἤκουσαν ἐργαλεῖον, τὸ ὅποιον νὰ ἀναδίδῃ φῶς λαμπρότατον χωρὶς κάμμιαν ἀπὸ τὰς παχέας αὐτὰς οὐσίας.

Τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ περιέργου τούτου ἀντικειμένου χρεωστει ἤδη ἀπὸ τὸ 1823 ἔτος ἡ βιομηχανία εἰς τὴν ἀγγλοῖαν καὶ τὴν φαντασίαν τοῦ χημικοῦ Debereiner. Αὐτὸς τρόντι πρῶτος ἐπενόησε νὰ ἀνάψῃ τὸν ὑδρογόνον ἀέρα διευθυνόμενον εἰς μικρὸν σπογγάριον πλατίνης*, τὸ ὅποιον μένει διάπυρον, ὥστε ἀρκεῖ νὰ μεταδώσῃ φῶς εἰς τὸ προσεγγιζόμενον ἔναυσμα, ἴσχαν ἢ ἄλλο ὅμοιον.

* Τὸ νέον τοῦτο μέταλλον εὑρίσκεται μάλιστα εἰς τὴν Ἀρκτῶν Πρωσίαν, εἶχε χροῶμα λευκὸν. βάρος δὲ πλείοτερον παρὰ τὰ λοιπὰ ὅλα τιμάται καὶ διὰ τὴν σπανιότητά του, καὶ διὰ πολλὰς χημικὰς χρῆσας, εἰς τὰς ὁποίας μόνον ὑπηρετεῖ. Οἱ Ρῶσοι ἐτύπωσαν καὶ νόμισμα ἀπὸ πλατίναν.

Ἄλλοτε μετεχειρίζοντο τὸν ηλεκτρικὸν σπινθῆρα διὰ τοῦ ηλεκτροφόρου λεγομένου ἐργαλείου θέλοντες νὰ ἀνάψωσι τὸν εἰρημένον ὑδρογόνον ἀέρα.

Ὁ Δεβερενικὸς λύχνος συνίσταται εἰς μικρὸν τινα κώδωνα ὑάλινον, ὅπου γεννᾶται κατὰ συνέχειαν ὑδρογονικὸς ἀήρ ἀπὸ τὴν συνάφειαν τοῦ ὕδατος μὲ τὸ θεϊκὸν ὀξύ καὶ τὸν ἐκεῖ κρεμάμενον ζίγκρον. Τὸ ὕδωρ κατ' αὐτὴν, τὴν περίσασιν διαλύεται εἰς τοὺς δύο ἀέρας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους συντίθεται, τὸν ὑδρογόνον καὶ τὸν ὀξυγόνον, ὡς εἶπαμεν ἄλλοτε; ὥστε ὁ μὲν ὀξυγόνος ἐνούμενος μὲ τὸν ζίγκρον ἀποτελεῖ σῶμα λεγόμενον ἀπὸ τοὺς χημικοὺς ὀξειδιον, τὸ ὅποιον συνάπτεται μὲ τὸ θεϊκὸν ὀξύ καὶ συνιστᾷ νέον σῶμα ἄλλο σύνθετον λεγόμενον ἄλας (θεϊκὸν ζίγκρον, χρήσιμον εἰς τὴν ἰατρικὴν), ὁ δὲ ὑδρογόνος ἀναβαίνειν διὰ τινος σενοῦ σωλήνος κατανατᾷ ὡς τὸ πλατικὸν σπογγάριον, τὸ ὅποιον εὐθὺς ἀνάπτει τὸν δὲ σωλήνα τοῦτον ἀνοίγει καὶ κλείει τίς διὰ τινος στρόφιγγος, (κανέλλα) ὡσάκις θέλει, ὥστε ὁ εὐφλεκτος ἀήρ, περὶ τοῦ ὁποίου λέγομεν, ἀναβαίνει ὅταν ὑπάρχῃ χρεία.

Ἐσχάτως λαμπηροποιοὶ Γάλλοι ἐτελειοποίησαν τὴν μηχανὴν ταύτην τόσον, ὥστε ὅταν ἀνοίγεται ἡ εἰρημένη στρόφιγγη προχωρεῖ μεταξύ αὐτῆς καὶ τοῦ σπογγαρίου μικρὸν λυχνάριον ὑποτρεφόμενον μὲ ἔλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ θρυαλλὶς ἀνάπτεται εὐθὺς ἀπὸ τὴν πύρινον γλῶσσαν τοῦ ὑδρογόνου διαβαίνοντος τὸ σπογγάριον.

Ἡ τέχνη κατώρθωσε νὰ βάλῃ ὅλα τὰ συστατικὰ μέρη τῆς ὠφελίμου ταύτης μηχανῆς εἰς λαμπρὰ ἀγγεῖα ὑάλινα ἢ φαρφορένια, ὥστε ἤδη τὰ τοιαῦτα σολίζουσι μεταξύ τῶν ἄλλων ἐπίπλων τοὺς πολυτελεῖς τῶν πλουσίων θαλάμους κείμενα ἐπάνω τῶν τραπέζων. Ἐνεργοῦσι δὲ τέσσαρες καὶ πέντε μῆνας κατὰ συνέχειαν χωρὶς νὰ ἔχῃ τις ἀνάγκην νὰ τὰ ἐγγίση.

Τοιαῦτα λαμπηροφόρα ἀγγεῖα εἰρίσκονται ἤδη καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τινων μηνῶν μετακομισθέντα ἀπὸ Παρισίους ἢ ἀπὸ τὰς μεγάλας τῆς Γερμανίας πόλεις.

Εἶδομεν δὲ ἐν ἐκ τούτων καὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν τῶν σκευῶν τοῦ πρώην πρέσβους τῆς Παναρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα Κ. Κόβελ. (3.)

Νομισματικὴ.

Ὁ περίφημος Γάλλος στρατηγὸς Ἀλλὰρδ, ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος κατ' ἐξοχὴν ἤδη τόσους χρόνους (ἀπὸ τὰ 1815) εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας ἀπὸ τὸν βασιλέα τοῦ Λαχώρα, ὅστις χρεωστει εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν δύναμιν, δὲν ἀμέλησεν ἐφ' ὅσον διέτριψεν ἐκεῖ τὰ συμ-

φέροντα τῆς ἐπιστήμης. Ἐπειδὴ ἐπιστρέψας ἐσχάτως πρὸς καιρὸν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν πατρίδα του ἔφερε πολῦτιμον συλλογὴν νομισμάτων, τὰ ὅποια πρόσφερον εἰς τὸν Βασιλέα, αὐτὸς δὲ ἀνέθηκεν εἰς τὴν δημόσιον βιβλιοθήκην.

Ὁ πολῦτιμος οὗτος ἀρχαιολογικὸς θησαυρὸς σύγκειται 1. ἀπὸ νομίσματα Ἑλληνικὰ τῶν Μακεδόνων Βασιλέων τῆς Βακτριανῆς καὶ Βορείου Ἰνδίας. 2. ἀπὸ νομίσματα τῶν αὐτῶν Βασιλέων, ἐπάνω τῶν ὁποίων εἰς τὸ ἐν μέρος εὐρίσκονται Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαί, εἰς δὲ τὸ ἄλλο Βακτριαναί. 3. ἀπὸ νομίσματα ὁμοίως δίγλωσσα τῶν Σκυθῶν, ὅσοι ἐπόρθησαν τοὺς τόπους τούτους. 4. τέλος ἀπὸ διάφορα ἄλλων διαφόρων ἐποχῶν νομίσματα, ὅπου φαίνονται κατ' ὀλίγον ἐκλείποντα καὶ ἐξαλειφόμενα τὰ ἔχνη τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, φέρονται δὲ συγκεχυμένως σύμβολα καὶ ἐπιγραφαί Περσῶν Ἰνδῶν καὶ Ἑλλήνων.

Πρὸ ὀλίγων ἔτι χρόνων μόλις ἐγνωρίζομεν τινα νομίσματα τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων τῆς Βακτριανῆς· ὅθεν ἡ συλλογὴ αὕτη τοῦ Ἀλλάρδ αὐξήσε τὸν νομισματικὸν πλοῦτον, ἂν καὶ οἱ Ἄγγλοι καὶ Ρῶσσοι προχωρήσαντες πολὺ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας ἔπρεπε κατὰ τοῦτο καὶ αὐτοὶ νὰ συνεισφέρωσι.

(3.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Περὶ πτωχεύσεως. (Συνέχεια.)

Ἄμα διαταχθῆ ἡ ἐναρξίς τῆς πτωχεύσεως, ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὰ ἐξῆς διάφορα μέτρα, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι νὰ διατηρηθῆ ἡ ἀκεραιότης τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου.

Α'. Ὁ πτωχεύσας ἔμπορος ἀπαλλοτριούται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς διοικήσεως ὅλων τῶν πραγμάτων του, εἴτε κινητὰ, εἴτε ἀκίνητα εἶναι, εἴτε ὑπάγονται εἰς τὸ ἐμπόριόν του, εἴτε εἶναι ἀνεξάρτητα ἀπὸ αὐτό· καὶ αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἤθελαν ὡπερδήποτε τῷ προσκτιθῆ μετὰ τὴν πτώχευσίν του, ἐμβαίνουν εἰς τὸ ὅλον τῆς περιουσίας, τῆς ὁποίας ἡ διοικήσις ἀφῆρθε ἀπὸ τὸν πτωχεύσαντα.

Β'. Κατὰ τὸ ἄρθρον 448 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἡ πτώχευσις καταγαίνει ἀπαιτητὰ (exigibles) ὅλα τὰ χρέη τοῦ ὀφειλέτου καὶ πρὸ τῆς προθεσμίας αὐτῶν. Τοῦτο ὅμως δὲν παράγει συμφηρισμὸν μετὰ τῷ τοιούτου χρέους καὶ δανείου ἐπίσης ἀπαιτητοῦ. Οὕτως, ἂν, ὁ πτωχεύσας ἔμπορος χρεωστῆ χιλίας δραχμὰς πληρωτέας μετὰ ἓνα μῆνα εἰς τὸν Παῦλον, ὅστις ἀμοιβαίως χρεωστῆ εἰς τὸν ἔμπορον χιλίας δραχμὰς πληρωτέας ἀμέσως,

δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ συμφηρισμὸς μετὰ τῶν δύο τούτων ἐπίσης ἀπαιτητῶν χρεῶν, καθότι ἂν καὶ τὰ χρέη τοῦ ἔμπορου ἀποκαθίστανται διὰ τῆς πτωχεύσεως ἀναγκαστικῶς ἀπαιτητὰ, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἐξοφληθοῦν ὁλοσχερῶς πρὸς ἓνα δανειστὴν, ὅστις ἔτυχε νὰ εὐρεθῆ συγχρόνως χρεώστης τοῦ πτωχεύσαντος, χωρὶς νὰ παραβιασθοῦν αἱ γενικαὶ περὶ πτωχεύσεως διατάξεις, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ὁλοσχερῆς πληρωμὴ πρὸς ἓνα δανειστὴν πρὸς βλάβην τῶν ἐπιλοίπων. Τοῦτο δὲ τὸ ἀτόπημα ἤθελε λάβει χώραν ἂν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος ἐσυγχωρεῖτο ὁ συμφηρισμὸς, καθότι ὁ Παῦλος ἤθελε πληρωθῆ ὁλοσχερῶς τὸ δάνειόν του. Ὄφειλει λοιπὸν ὁ χρεώστης οὗτος νὰ μετρήσῃ τὰς πρὸ αὐτοῦ χρεωστούμενας χιλίας δραχμὰς εἰς τὸ ὅλον τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἐπιφυλακτόμενος νὰ λάβῃ ὡς πρὸς τὰς χιλίας δραχμὰς, αἱ ὁποῖαι τῷ χρεωστῶντι, τὸ ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης ἀναλογοῦν εἰς τοιαύτην ποσότητα μερίδιον.

Γ'. Καθίστανται ἀπαιτητὰ καὶ αὐτὰ τὰ προνομιούχα ἐνυπόθηκα ἢ δι' ἐνεχύρων ἠσφαλισμένα χρέη.

Δ'. Ἄν ὁ πτωχεύσας ἔχῃ καὶ ἄλλους συνυποχρέους εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον ἡ πτώχευσις του κατέστησεν ἀπαιτητὸν, οἱ συνυπόχρεοι δὲν ἔμποροῦν νὰ ἀναγκασθοῦν εἰς τὸ νὰ τὸ πληρώσουν πρὸ τῆς προθεσμίας, ἐκτὸς μόνον ἂν τὸ δάνειον πηγάζῃ ἀπὸ συναλλαγματικῆν, εἰς διαταγὴν γραμμάτιον, ἢ ἄλλο τοιοῦτον ἐμπορικὸν συμβόλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ κυριότης μεταβιβάζεται δι' ὀπισθογραφήσεως. Εἰς ταύτην τὴν περίπτωσιν ἡ πτώχευσις ἐνὸς τῶν ὀφειλετῶν ἀναγκάζει καὶ τοὺς ἐπιλοίπους ἢ νὰ πληρώσουν, ἢ νὰ δώσουν ἐγγύησιν.

Ἄλλ' ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἀφορᾷ τοὺς μεταγενετέρους τοῦ ἔμπορου (ὅστις ἐπτώχευσεν) ὀπισθογράφους, καθότι αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι μετεβίβασαν τὸ συμβόλαιον μὲ τὰς προγενετέρας τῶν ἰδικῶν των ὑπογραφῶν, ὑποτίθενται ὅτι ἐγγυήθησαν τὸ ἀξιοχρεῶν ἐκείνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τὸ ἔλαβον.

Ε'. Ἐπειδὴ ἐγγιζούσης τῆς πτωχεύσεως εἰ δανεισταὶ τοῦ ἔμπορου δύνανται νὰ ζητήσουν νὰ ἐξασφαλισθοῦν διὰ πληρωμῶν, τῶν ὁποίων ἡ προθεσμία δὲν ἔληξεν εἰσέτι, ἢ δι' ἰδιαιτέρων συντηρητικῶν μέτρων, καθὼς ἐνδέχεται καὶ ὁ ἔμπορος αὐτὸς νὰ ἐνεργήσῃ οικονομικὰς ἀπαλλοτριώσεις διὰ νὰ διατηρήσῃ τοιοτοτρόπως μέρη τινὰ τῆς περιουσίας του μὲ βλάβην τῶν δανειστῶν του, εἶδομεν ὅτι οἱ τελευταῖοι ἔμποροῦν νὰ ζητήσουν τὴν ἀκύρωσιν τῶν πράξεων, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν πρὸς βλάβην τῶν δικαιωμάτων των. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπόδειξις τοῦ τελευταίου ὅρου εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον

δύσκολος, πολλάκις δὲ καταντᾶ καὶ ἀδύνατος, ὁ νόμος καθιέρωσε τεκμήρια τινὰ δύλου, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἐπιφέρει τὴν ἀκώρωσιν τῶν περιεχουσῶν αὐτὰ πράξεων. Τὰ τεκμήρια ταῦτα ἐξετέθησαν ἀνωτέρω καὶ εὐρίσκονται λεπτομερέστερον εἰς τὰ ἄρθρα 443, 444, 445, 446 καὶ 447 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος.

§. Β'.

Αὐτὰ εἶναι τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ὁ νόμος ἐχορήγησεν εἰς τοὺς δανειστάς πρὸς διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος ὀφειλέτου των. Εἶναι καιρὸς ἤδη νὰ ἐκθέσωμεν καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἕκαστος αὐτῶν ἔχει πρὸς διατήρησιν τῶν ἰδιαιτέρων δικαιωμάτων του.

Α'. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς, κατὰ τὸ ἄρθρον 476 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου, οἱ πράκτορες τῆς πτωχεύσεως ἐγγειρίζουσιν εἰς τὸν ἐπ' αὐτῆς εἰσηγητὴν τὸν ἰσολογισμόν τῆς περιουσίας τοῦ ἐμπόρου, συντάττει αὐτὸς τὸν κατάλογον τῶν δανεισῶν, ὅσους διευθύνεται εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, καὶ τοὺς συγκαλεῖ δι' ἐπιστολῶν καὶ διὰ προγραμμάτων τοιχοκολλημένων καὶ εἰς τὰς ἐφημερίδας καταχωρισμένων· αὐτὴ ἡ πρόσκλησις δύναται μάλιστα νὰ γείνη κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.

Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀνάγκης ταύτης ἀπόκειται εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅσους δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν δανεισῶν.

Β'. Οἱ οὕτω συγκαλεσθέντες δανεισταὶ συνέρχονται ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ· πᾶς δὲ ὅστις ἤθελεν ἐμφανισθῆ ὡς δανειστὴς εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἔγγραφα ἤθελαν μετὰ ταῦτα ἀποδειχθῆ πλασουργηθέντα ἐκ συμφώνου μὲ τὸν πτωχεύσαντα, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς, τὰς ὁποίας ὁ νόμος ἐπιβάλλει εἰς τοὺς συναϊτίους δολίως χρεωκοπίας.

Γ'. Οἱ συνελθόντες δανεισταὶ, παραδίδουν εἰς τὸν εἰσηγητὴν τριπλοῦν κατάλογον τῶν κατ' αὐτοὺς ἰκανῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων τοῦ προσωρινοῦ συνδίκου, τὸ δὲ δικαστήριον διορίζει ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου τοὺς συνδίκους, οἱ ὅποιοι ἀναλαμβάνουν τὴν διοίκησιν τῆς πτωχεύσεως.

Δ'. Μία τῶν πρωτίτων ὑποχρεώσεων τῶν δανεισῶν, εἴτε ἀνεγγύων, εἴτε ἐνυποθήκων, εἴτε προνομιοῦχων, εἶναι νὰ ζητήσουν τὴν ἐξέτασιν τῶν δανειῶν των, ὅθεν κατὰ πρόσκλησιν τῶν συνδίκων, ὀφείλουν νὰ ἐμφανισθοῦν ἐντὸς πεσσαράκοντα ἡμερῶν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίων εἰς τοὺς συνδίκους τῆς πτωχεύσεως, διὰ νὰ δηλοποιήσουν ἐν τίνι δικαίωματι, καὶ τίνος προσότητος εἶναι δανεισταὶ, ἐφ' ᾧ καὶ παραδίδουν εἰς αὐτοὺς, ἢ καταθέτουν

εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικεῖου τὰ δανειστικά των ἔγγραφα, λαμβάνοντες ἀποδείξιν παραλαβῆς.

Διὰ νὰ γίνουσι δεκτὰ τὰ δάνεια ταῦτα, δὲν εἶναι ἀναπόφευκτον νὰ ἐπισηρίζονται πάντοτε εἰς ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἔμπορουν νὰ ἀπωλέσθησαν, ἢ καὶ ποτὲ νὰ μὴ ὑπῆρξαν· ὀφείλει ὅμως ὁ δανειστής νὰ δηλώσῃ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν καὶ τὰς ἀποδείξεις δι' ὧν δύναται νὰ βεβαιωθοῦν. Ἐπίσης δὲ εἶναι δεκτὰ καὶ παρακατατίθενται τὰ ἰδιωτικά ἔγγραφα ὡς καὶ τὰ δημόσια.

Ε'. Ἡ ἐξέτασις τῶν δανειῶν γίνεται ἀντιπαρισταμένων τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ, καὶ τῶν συνδίκων, καὶ ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅσους κάμνει τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν.

Ἄν τὸ δάνειον δὲν διαφιλονεικῆται, τὸ παραδέχονται οἱ σύνδικοι καὶ οὕτως ἀποτελεῖ μέρος τῶν γρεῶν τοῦ πτωχεύσαντος, ἐντὸς δὲ ὀκτῶ ἡμερῶν ὀφείλει ὁ δανειστὴς νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι τὸ δάνειόν του εἶναι ἀδολίτευτον καὶ ἀληθινόν.

Σ'. Πᾶς δανειστὴς, τοῦ ὁποίου τὸ δάνειον ἐξετασθὲν ἐβεβαιώθη δι' ὄρκου, δύναται νὰ παρευρίσκειται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν δανειῶν, καὶ νὰ κάμῃ ὅποιαιδήποτε ἀντιρρήσεις εἰς τὰς γενομένας ἢ γενησομένας ἐξετάσεις αὐτῶν.

Ζ'. Ἐὰν τὸ δάνειον ἀμφισβητῆται ὅλον ἢ μέρος αὐτοῦ, ὁ εἰσηγητὴς δύναται κατ' αἴτησιν τῶν συνδίκων νὰ διατάξῃ τὸν δανειστὴν νὰ παρουσιάσῃ τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ δανείου του ἔγγραφα, διὰ νὰ παρακαταθεθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικεῖου· δύναται δὲ καὶ χωρὶς κλήσεως νὰ παραπέμψῃ τοὺς διαφερομένους βραχυπρόθεσμος (à bref délai) εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον διὰ ν' ἀποφασίσῃ. Ἐὰν ἡ διαφορά δὲν ἦναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐμποροδικεῖου, φέρεται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Καὶ ἐὰν δὲ ὁ εἰσηγητὴς ἤθελε παραπέμψῃ τὴν συζήτησιν αὐτῆς εἰς τὸ ἐμποροδικεῖον, τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον νομίζει τὸ δικαστήριον τούτο ἀναρμόδιον, δύναται νὰ προτείνῃ τὴν περὶ τούτου ἔνστασιν του.

Η'. Τὸ δικαστήριον ἐξετάζει περὶ τῆς γνησιότητος τῶν δανειῶν, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔμπορεῖ νὰ παραδεχθῆ πᾶν εἶδος πληροφοριῶν δυναμένων νὰ τὸ φωτίσουν. Ἡ ἔλλειψις τῶν εἰς πολιτικὰς δίκας ἀναγκαίων ἀποδεικτικῶν μέσων δὲν ἀρκεῖ νὰ αἰτιολογήσῃ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ δανείου, ἀν ἄλλως τὰ πράγματα τὸ ἀποδεικνύουν ἀδολίτευτον.

Θ'. Ἡ ἐξέτασις αὕτη ὀφείλει νὰ τελειώσῃ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἐμφάνισιν τῶν δανεισῶν παραχωρουμένης τεσσ-

σαράκονθημέρου προθεσμίας. Ἄν δὲ δι' ἀμέλειαν τῶν συνδίκων, μείνουν τινὰ δάνεια ἀνεξέταστα ἐντὸς ταύτης τῆς προθεσμίας, ὀφείλουν οἱ δανεισταὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν τὴν ἔκδοσιν διαταγῆς πρὸς τοὺς συνδίκους διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐξέτασιν, καθότι ἐάν οἱ δανεισταὶ παραμελήσουν τὴν ζήτησιν ταύτην, καταριθμοῦνται μεταξύ τῶν ἀνεξετάστων δανεισῶν, καὶ δὲν χείρουν ἐπομένως τὰς ἐγγυήσεις καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ νόμου.

Ι. Μετὰ τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας, καὶ ἐπ' ἀναφορᾷ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὀρίζει τὸ ἐμποροδικεῖον νέαν πρὸς ἐξέτασιν προθεσμίαν, καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τῶν ἐφημερίδων. Ὅσοι δὲ δὲν ἐμφανισθοῦν καὶ δὲν κάμουν τὴν ἔνορκον διαβεβαίωσιν ἐντὸς τῆς παρὰ τῆς ἀποφάσεως ὀρισμένης προθεσμίας, ἀποκλείονται τῶν γενησομένων διανομῶν.

Δύνανται ὅμως νὰ κάμουν ἀνακοπὴν μέχρι τῆς τελευταίας διανομῆς τῶν χρημάτων, συμπεριλαμβανομένης καὶ αὐτῆς. Ἡ ἀνακοπὴ αὕτη δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῆ ὡς ἀγωγὴ εἰς τὸ δικαστήριον. Ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσῃ ὁ δανειστὴς τὴν αἴτησίν του εἰς τὸν εἰσηγητὴν, καὶ νὰ ἀναφέρῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἐναντιοῦται εἰς τὸ νὰ νὰ γίνῃ εἰς τὸ ἐξῆς κάμμια διανομὴ χωρὶς τῆς προσκλήσεως αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ δανείου του. Ἄν τὸ δάνειόν του ἀναγνωρισθῆ, τὸ βεβαιῶ ἐνόρκως, καὶ οὕτω συμπεριλαμβανεται εἰς τὰς ἐπομένους διανομὰς, ἀλλὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀπαιτήσῃ τίποτε ἐκ τῶν γενομένων ἢ καὶ μόνον ἀρξάμενων ἤδη διανομῶν, αἱ ὁποῖαι θεωροῦνται ἀμετάκλητοι ὡς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐάν ἤθελεν εἶσθαι αὐτὸς πρότερον ἄγνωστος, ἢ ἤθελε λάβῃ τὴν ιδιότητα τοῦ δανειστοῦ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν πρὸς ἐξέτασιν προθεσμιῶν.

Ἡ ἀνακοπὴ ὁποιοῦδήποτε δανεισῶν δὲν ἐμποδίζει τὴν σύνταξιν τοῦ συμβιβασμοῦ ἢ τὸν διορισμὸν τῶν ὀριστικῶν συνδίκων. (Ἀκολουθεῖ).

